

Bruxelles, den 21.10.2015
COM(2015) 603 final

2015/0250 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om foranstaltninger til gradvis indførelse af en samlet repræsentation for euroområdet i
Den Internationale Valutafond**

DA

DA

BEGRUNDELSE

Euroområdet er en stor åben økonomi med et internationalt politikansvar. Euroområdets økonomiske og finansielle vægt og det forhold, at der er en fælles penge- og valutakurspolitik, har gjort, at euroområdets politiske beslutninger og økonomiske udvikling har fået større og større betydning for verdensøkonomien.

Euroområdets politiske betydning er blevet meget større inden for de senere år. Med det europæiske semester og vedtagelsen af den såkaldte sixpack- og twopack-lovgivning¹ samt traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union² er der sket en integration, styrkelse og udvidelse af overvågningen på EU-plan af medlemsstaternes politikker på væsentlige områder af makroøkonomisk og budgetmæssig betydning. Den Europæiske Stabilitetsmekanisme blev indført som en permanent kriseløsningsmekanisme for landene i euroområdet. Unionen har også indført Bankunionen med centraliseret tilsyn og afvikling for banker i euroområdet, og den er åben for alle andre medlemsstater.

Men denne udvikling er ikke slået igennem i den eksterne repræsentation for euroområdet. De fremskridt, der er gjort med hensyn til at fremme den interne integration i euroområdet, må projiceres over på det eksterne plan, blandt andet ved en mere samlet ekstern økonomisk repræsentation i Den Internationale Valutafond (IMF). EU (euroområdet) har enekompetence eller kompetence, der deles med medlemsstaterne på mange områder, som er dækket af artiklerne i IMF-aftalen.

IMF er gennem sine låneinstrumenter og sin overvågning en væsentlig aktør i den globale og finansielle styring. IMF har sammen med Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) spillet en nøglerolle i udformningen og implementeringen af programmer, der skal redde medlemsstater, som er ramt af statsgældskriser. Desuden betyder den styrkede styringsramme for økonomisk politiksamordning og stærk konvergens af finansiell sektorregulering og -tilsyn i forbindelse med Bankunionen, at IMF fremover vil blive nødt til at gå videre end det rent nationale perspektiv i sin vurdering af tilsyn og krisestyring i euroområdet.

Ved at have en effektiv repræsentation for euroområdet vil det være muligt at give et fælles budskab fra euroområdet i IMF om emner som økonomisk politik og finanspolitik, makroøkonomisk overvågning, valutakurspolitikker og finansiell stabilitet. Det vil også være en fordel for tredjelande, hvis der er en mere sammenhængende repræsentation, navnlig med et stærkere og mere konsekvent bidrag fra euroområdet til global økonomisk og finansiell stabilitet.

I oktober 2014 meddelte Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2015³, at den vil tage fat om den eksterne repræsentation for euroområdet inden for rammerne af uddybningen af Den Økonomiske og Monetære Union.

I lighed med de fem formænds rapport fra juni 2015 om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union⁴ er en styrket international stemme en integrerende del af de igangværende bestræbelser på at forbedre den økonomiske styring i euroområdet. I rapporten peges der især på problemer vedrørende euroområdets repræsentation i IMF, hvor

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-318_nl.htm.

² Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union, 1. februar 2012: <http://www.consilium.europa.eu/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>.

³ COM(2014) 910: Bilag 1 til Kommissionens arbejdsprogram for 2015, 16. december 2014, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_da.pdf.

⁴ De fem formænds rapport "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", 22. juni 2015, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_da.pdf.

euroområdet, selv om der er gjort store fremskridt med i højere grad at samordne europæiske holdninger, endnu ikke taler med én stemme.

I Kommissionens plan for en udbygget og egentlig Økonomisk og Monetær Union⁵ var der allerede fastlagt en række prioriterede tiltag, der skulle styrke og konsolidere den eksterne økonomiske repræsentation for euroområdet. Det blev her foreslået, at der skulle fokuseres på IMF på grund af den nøglerolle, som fonden har inden for rammerne af international økonomisk styring. Ekstern repræsentation var på listen over prioriterede tiltag på kort sigt. Europa-Parlamentet har også krævet en samlet ekstern repræsentation for euroområdet⁶.

I 2006 nåede ØKOFIN-Rådet til enighed om, at det at få én enkelt bestyrelsespost for euroområdet i IMF ville være et mere langsigtet mål. I den forbindelse mente medlemsstaterne, at der kunne overvejes flere muligheder for at nå frem til én enkelt bestyrelsespost for euroområdet i fremtiden, blandt andet en fremgangsmåde baseret på midlertidige foranstaltninger.

På baggrund heraf foreslås det i dette forslag, at der bliver en samlet repræsentation for euroområdet i IMF, og at formanden for Eurogruppen bliver repræsentant for euroområdet. For at nå dette mål foreslås der en skridtvis fremgangsmåde med mellemliggende overgangsforanstaltninger for repræsentationen i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) og i IMF's bestyrelse. Til disse overgangsforanstaltninger hører observatørstatus for euroområdet, der skal repræsenteres af en euroområdemedlemsstat, som allerede er medlem af bestyrelsen, i nært samarbejde med Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (der for øjeblikket har observatørstatus i IMF's bestyrelse). Desuden bør samordningen i forbindelse med fastlæggelse af fælles holdninger styrkes, således at der systematisk nås frem til fælles erklæringer om al IMF-politik, lande og overvågning, der har betydning for euroområdet. Endelig bør det i disse foranstaltninger også tilsigtes, at euroområdets samarbejde med medlemsstater uden for euroområdet bliver styrket i IMF-anliggender. Det skal bemærkes, at den eksterne repræsentation for euroområdet også vil afhænge af, hvilken fremtidig status IMF's medlemslandene er villige til at give euroområdet i IMF.

- **Retsgrundlag**

Ifølge artikel 138, stk. 2, TEUF, kan der vedtages passende foranstaltninger for at sikre en samlet repræsentation i internationale finansielle institutioner og konferencer. Målet med denne bestemmelse var at få en stærkere og samlet repræsentation af euroområdet, eftersom de hidtil uformelle ordninger for repræsentationen af euroområdet ikke blev anset for at være tilstrækkeligt effektive. I første omgang kan denne bestemmelse kun anvendes for repræsentationen af euroområdet inden for IMF. Forslaget bør også have bestemmelser, som gør det muligt for euroområdet at samordne fastlæggelsen af holdninger inden for IMF bedre, da de er nødvendige for at kunne nå målet om en samlet repræsentation. Der henvises også til stk. 1 i artikel 138, TEUF, som giver Rådet beføjelse til at fastlægge fælles holdninger vedrørende spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union inden for rammerne af internationale finansielle institutioner og konferencer.

⁵ En plan for en udbygget og egentlig Økonomisk og Monetær Union - COM(2012) 777, 30.11.2012, http://ec.europa.eu/archives/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/11/pdf/blueprint_en.pdf.

⁶ Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2011 om global økonomisk styring (2011/2011(INI), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P7-TA-2011-0457+0+DOC+PDF+V0//EN>).

I henhold til artikel 138, stk. 3, TEUF, er det kun de medlemmer af Rådet, som repræsenterer euroområdet, der kan stemme. Rådet træffer afgørelse efter høring af ECB.

Kommissionen beslutter samtidig at tilbagetrække Kommissionens forslag til en rådsafgørelse om repræsentation af Fællesskabet og fastlæggelse af dets holdning på internationalt plan i forbindelse med Den Økonomiske og Monetære Union (KOM (1998) 637 endelig udg.), som ikke er blevet vedtaget og som er blevet forældet efter indførelsen af euroen og Lissabontraktatens ikrafttræden⁷.

⁷ Forslag til Rådets afgørelse om repræsentation af Fællesskabet og fastlæggelse af dets holdning på internationalt plan i forbindelse med Den Økonomiske og Monetære Union – KOM(1998) 637 endelig udg., <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:51998PC0637&from=FR>.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om foranstaltninger til gradvis indførelse af en samlet repræsentation for euroområdet i Den Internationale Valutafond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 138,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁸,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der kan vedtages passende foranstaltninger for at sikre, at Unionen har en samlet repræsentation og fælles holdninger, når den udøver sine for medlemsstaterne i euroområdet (i det følgende benævnt "euroområdet") specifikke beføjelser inden for internationale finansielle institutioner.
- (2) Euroområdet er en stor åben økonomi med et internationalt politikansvar.
- (3) Unionen har enekompetence for pengepolitikken for medlemsstaterne i euroområdet. Desuden er der indført styrkede EU-samordnings- og tilsynsmekanismer for økonomiske, finanspolitiske og finansielle politikker i medlemsstaterne i euroområdet.
- (4) Som det er anført i rapporten "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", der blev offentliggjort den 22. juni 2015, ("De fem formænds rapport") får Unionens politiske beslutninger og økonomiske udvikling, på grund af dens økonomiske og finansielle størrelse og eksistensen af en fælles penge- og valutakurspolitik for de fleste af dens medlemmer, større og større betydning for verdensøkonomien. I denne rapport kræves der også en konsolidering af den eksterne repræsentation for euroområdet.
- (5) Det er derfor helt afgørende, at euroområdet fuldt ud spiller sin rolle i det internationale samarbejde om pengepolitik, økonomisk politik og finansiel politik, navnlig inden for Den Internationale Valutafond (IMF), som er den centrale organisation i det internationale penge- og finanssystem.
- (6) Men IMF's medlemmer er alle enkeltlande. Derfor er euroområdet ikke repræsenteret som et enkeltmedlem i fonden og dens organer. For øjeblikket er der to af euroområdets medlemsstater, som hver kan udpege en eksekutivdirektør, mens de øvrige euroområdemedlemsstater er spredt ud over seks multilandevalgkredse. Dermed er euroområdet forhindret i at udtrykke sin holdning på en effektiv og samlet måde inden for IMF. Det gør også, at samarbejdet mellem IMF og euroområdet er mindre effektivt.

⁸

⁹

...
...

- (7) Den på det seneste styrkede ramme for økonomisk politiksamordning og kraftig konvergens af finansiel sektorregulering og -tilsyn i forbindelse med Bankunionen indebærer, at IMF fremover vil blive nødt til at gå videre end til det nationale perspektiv i sin vurdering af tilsyn og krisehåndtering i euroområdet. Ved at have en effektiv repræsentation for euroområdet vil det være muligt at give et fælles budskab fra euroområdet i IMF om emner som finansielle bistandsprogrammer og revisioner heraf, økonomisk politik og finanspolitik, makroøkonomisk overvågning, valutakurspolitikker og finansiel stabilitet.
- (8) Uden at dette må gribe ind i muligheden for fuldt medlemsskab for euroområdet på et senere tidspunkt, bør der vedtages foranstaltninger, som gør det muligt for euroområdet at tale med én stemme i IMF, under hensyntagen til den aktuelle medlemsskabsstruktur i IMF.
- (9) Målet bør være at sigte mod en samlet repræsentation med en enkelt bestyrelsespost for euroområdet inden for alle IMF's organer, samtidig med at medlemsstaterne i euroområdet bevarer deres hidtidige status som aktionærer i fonden. Kommissionen bør arbejde hen imod at nå dette mål.
- (10) Fristen for at få indført en sådan samlet repræsentation i IMF bør svare til den tidsramme, der er sat for det sidste trin i den proces, der er anført i "De fem formænds rapport" for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union.
- (11) Den samlede repræsentation bør ledsages af en stærkere samordning af de holdninger, der skal indtages i IMF, og samtidig bør der tilstræbes et større samarbejde mellem euroområdet og medlemsstaterne uden for euroområdet i IMF.
- (12) Så længe der ikke er opnået en fuldstændig samlet repræsentation for euroområdet inden for alle IMF's organer, bør der anvendes overgangsordninger, således at euroområdet kan præsentere en mere sammenhængende holdning inden for IMF, navnlig i IMF's bestyrelse, og Den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC).
- (13) Hvad angår bestyrelsen bør den hidtidige praksis, med at en af de nuværende eksekutivdirektører for medlemsstaterne i euroområdet også repræsenterer euroområdets interesser, formaliseres. Eftersom Den Europæiske Centralbank desuden i medfør af IMF's beslutning nr. 12925-(03/1) i artikel X i IMF-aftalen allerede sender en repræsentant som observatør til visse møder i IMF's bestyrelse henset til de opgaver, som Banken har i Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), bør denne observatørstatus for ECB komme euroområdet som helhed til gode. Med en sådan enkelt observatørstatus for euroområdet som helhed i bestyrelsen vil det være muligt at dække alle anliggender, som vedrører euroområdet. Hermed vil euroområdet også bedre kunne tilrettelægge sin repræsentation som observatør.
- (14) Formanden for Eurogruppen, Kommissionen og ECB bør forhandle denne observatørstatus for euroområdet med IMF.
- (15) Kommissionen og ECB er allerede observatører i IMFC. De hidtidige erklæringer til IMF's forårs- og årsmøder bør erstattes af erklæringer fra formanden for Eurogruppen for euroområdet.
- (16) Der bør gøres alt for at få en gradvis omgruppering af medlemsstaterne i euroområdet inden for IMF for dermed at opnå større sammenhæng. Rådet bør nå til enighed om principper for, hvordan omgrupperingen af medlemsstaterne i euroområdet kan ske inden for IMF.

- (17) For øjeblikket finder samordningen af medlemsstaternes holdning til møder i IMF sted både i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) og dets underudvalg vedrørende IMF-relaterede emner (SCIMF) i Bruxelles, og på uformelle møder mellem medlemsstaternes repræsentanter i IMF i Washington (EURIMF). Der bør oprettes særlige underudvalg for euroområdet i EFC for bedre at kunne samordne euroområdets holdning vedrørende IMF-anliggender.
- (18) Euroområdets medlemsstater blev i 2007 enige om at ville forberede fælles euroområdeerklæringer for emner, som direkte og udelukkende vedrørte fælles politik for euroområdet. Dette bør styrkes og udbygges, således at det bliver et krav, at der skal gives fælles erklæringer om alle emner vedrørende IMF-politik, lande og overvågning, der har betydning for euroområdet.
- (19) Når en medlemsstat indfører euroen, bør der gøres alt for at opnå de nødvendige tilpasninger inden for IMF.
- (20) Alle anliggender, som ikke er af særlig betydning for euroområdet, men for Unionen som helhed, bør samordnes nøje med medlemsstater uden for euroområdet inden for EFC eller Rådet.
- (21) For at øge åbenhed og ansvarlighed over for Europa-Parlamentet og Rådet bør Kommissionen i samråd med Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank udarbejde regelmæssige rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om samordningen af euroområdeanliggender i IMF og andre internationale finansielle institutioner —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

AFDELING 1 DEFINITIONER OG FORMÅL

Artikel 1 **Definitioner**

I denne afgørelse forstås ved:

- (1) "medlemsstater i euroområdet": medlemsstater, der har euroen som valuta
- (2) "euroområde": Unionen, når denne udøver sine for medlemsstaterne i euroområdet specifikke beføjelser.

Artikel 2 **Formål**

Denne afgørelse fastlægger bestemmelser for den gradvise indførelse af en samlet repræsentation samt fælles holdninger for euroområdet inden for Den Internationale Valutafond (IMF), indtil euroområdet har opnået fuldt medlemskab af IMF.

AFDELING 2

SAMLET REPRÆSENTATION FOR EUROOMRÅDET I IMF OG SAMORDNET FASTLÆGGELSE AF DETS HOLDNINGER

Artikel 3

Samlet repræsentation for euroområdet i IMF

Medlemsstaterne i euroområdet træffer med støtte fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) alle nødvendige foranstaltninger for senest i 2025 at få indført en samlet repræsentation for euroområdet inden for IMF, som er baseret på følgende principper:

- i Rådet for Centralbankchefer: euroområdets synspunkter præsenteres af formanden for Eurogruppen
- i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC): euroområdet repræsenteres af formanden for Eurogruppen
- i IMF's bestyrelse: euroområdet repræsenteres direkte af eksekutivdirektøren for en euroområdevalgkreds, efter at der er oprettet en eller flere valgkredse bestående udelukkende af medlemsstater i euroområdet
- valget af ovennævnte eksekutivdirektør sker på forslag af formanden for Eurogruppen og i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i artikel 2 i protokol nr. 14 om Eurogruppen, der er knyttet som bilag til traktaterne.

Artikel 4

Samordnet fastlæggelse af de holdninger, som skal indtages af euroområdet

Når den i artikel 3 omhandlede samlede repræsentation er indført, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- (a) Med forbehold af eventuelle fælles holdninger, som måtte blive vedtaget af Rådet i medfør af artikel 138, stk. 1, TEUF, samordnes alle holdninger, der skal træffes mundtligt eller gennem skriftlige erklæringer i IMF's organer, fuldt ud på forhånd i Rådet, Eurogruppen og/eller Eurogruppens Arbejdsgruppe (EWG), hvor det er relevant.
- (b) Der oprettes en særlig støttestruktur inden for IMF, som skal støtte alle aktører, der er involveret i den samlede repræsentation for euroområdet, i overensstemmelse med artikel 3.

AFDELING 3

OVERGANGSORDNINGER

Artikel 5

Overgangsordninger

Indtil der fuldt ud er opnået en samlet repræsentation efter de i artikel 3 anførte principper, finder artikel 6-9 anvendelse.

Artikel 6

Repræsentation for euroområdet i IMF's bestyrelse

1. Medlemsstaterne i euroområdet og Eurogruppen, Kommissionen og ECB tilstræber i fællesskab sammen med IMF at sikre observatørstatus for euroområdet inden for IMF's bestyrelse efter de modaliteter, der fremgår af stk. 2.
2. Euroområdet repræsenteres i bestyrelsen af den repræsentant for en medlemsstat i euroområdet, som allerede er medlem af bestyrelsen. Vedkommende udpeges for en periode på to et halvt år efter den procedure, der er anført i artikel 2 i protokol nr. 14 om Eurogruppen, der er knyttet som bilag til traktaterne. Kommissionen og ECB kan i givet fald også deltage i møder og komme med indlæg.
3. Der indrettes et kontor for observatører inden for IMF for at støtte euroområdet i udøvelsen af dens rettigheder som observatør.

Artikel 7

Repræsentation for euroområdet i IMFC

1. Medlemsstaterne i euroområdet og Eurogruppen, Kommissionen og ECB tilstræber i fællesskab sammen med IMF at sikre euroområdet ret til at henvende sig til IMFC. Denne ret berører ikke de ordninger, som gælder for Unionen som helhed i IMF for øjeblikket.
2. I IMFC repræsenteres euroområdet af formanden for Eurogruppen, Kommissionen og ECB, som skal kunne komme med indlæg på IMFC's møder, hvor det er relevant.

Artikel 8

Euroområdets interne samordning hvad angår IMF's valgkredsordninger

1. Alle spørgsmål med tilknytning til IMF's valgkredsordninger, som vedrører medlemsstater i euroområdet, samordnes fuldt ud og vedtages på forhånd i Rådet, Eurogruppen, EFC og/eller EWG, hvor det er relevant.
2. De holdninger, der træffes angående valgkredsordninger som omhandlet i stk. 1, eller ændringer hertil skal være forenelige med målene om at opnå øget sammenhæng i repræsentationen for euroområdet og om at nå frem til samlet repræsentation herfor inden for IMF.
3. I overgangsfasen samles medlemsstaterne i euroområdet, således at der bliver en eller flere valgkredse, der udelukkende består af medlemsstater i euroområdet.

Artikel 9

Euroområdets interne samordning hvad angår anliggender af betydning for euroområdet

Med forbehold af enhver fælles holdning, som måtte blive vedtaget af Rådet i medfør af artikel 138, stk. 1, TEUF, skal medlemsstaterne i euroområdet inden for Rådet, Eurogruppen, EFC og/eller EWG, hvor det er relevant, nøje samordne og vedtage fælles holdninger om alle anliggender af betydning for euroområdet med henblik på møderne i IMF's bestyrelse og Rådet for Centralbankchefer og fastlægge fælles erklæringer vedrørende disse spørgsmål.

AFDELING 4

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 10

Udvidelse af euroområdet

Når Rådet beslutter, at en medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af euroen, søger medlemsstaterne i euroområdet og Eurogruppen, Kommissionen og ECB i fællesskab at opnå de nødvendige ændringer inden for IMF.

Artikel 11

Samordning med medlemsstater uden for euroområdet

Der tilrettelægges et nært samarbejde med medlemsstater uden for euroområdet inden for Rådet og EFC om anliggender, der har tilknytning til IMF. For anliggender, der har betydning for Den Europæiske Union som helhed, samordnes de fælles holdninger.

Artikel 12

Rapportering

Kommissionen aflægger efter høring af Eurogruppen og ECB regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om samordningen af anliggender vedrørende euroområdet i IMF og andre internationale finansielle institutioner.

Artikel 13

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i euroområdet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand